

under Nr. 14 stillede *Ændringsforslag*, som i *Dorigt* nødvendiggjør en tilsvarende *Ændring* af § 7, hvorom dette *Mindretal* stiller *Forslag* under Nr. 19. Ved dette sidste *Ændringsforslag* tillige (idet det siges, at „*Skyldneren* skal kunne fremsætte enhver lovlig *Indsigelse* imod *Udpantningen* og forbre samme afgjort ved *Fogdens* *Rkendelse*“) at udfylde en formentlig *Mangel* ved *Bestemmelsen* i § 7 og bringe denne *Paragraf* til at blive et *fylldigere* og mere *adækvat* *Udtryk* for den i *Motiverne* fremsatte *Opfattelse* af *Fogdens* *Stilling* til fremkommende *Indsigelser*.

Udvalgets *Fleretal* tilraader at vedtage *Lovudfastets* §§ 4 og 5 uforandrede, da de af *Mindretallet* foreslaaede *Ændringer* let kunde føre til en imod *Udpantningsinstituttets* *Bæsen* stridende *Forhandling* mellem *Parterne*, og da man ikke har sporet nogen *Ulempe* af den nu bestaaende *Ordning*, ifølge hvilken *Fogden* maa anses *pligtig* til at begynde *Forretningen*, naar *Dorigheden* *Udpantningsordre* forelægges ham.

Til § 7.

Udvalget foreslaar en noget forandret *Affattelse* af § 7, der formentlig er et *nøjagtigere* *Udtryk* for *Lovforslagets* *Lanke*. Naar der under *Udpantningen* opstaar *Procedure*, brister den *Forudsætning*, hvorpaa *Udpantningsreglerne* ere byggede, og *Rekvirenten* bør være *pligtig* at møde, saafremt han ikke vil anses at have *indrømmet* *Skyldnerens* *Indsigelser*. Da det i § 6 siges, at *Rekvirentens* *Møde* ikke behøves, er det blevet anset *nødvendigt* her at antyde, at, naar *Forretningen* efter fremsat *Indsigelse* udfættes, sker den videre *Forhandling* mellem *Parterne* i *Overensstemmelse* med de hidtil gjældende *Regler*, der ikke *indrymme* *Rekvirenten* *Fritagelse* for *Møde*. *Lovudfastets* *Affattelse* kunde mulig fremkalde den *Forestilling*, at *Fogden* skulde være *pligtig* ex officio at underrette *Rekvirenten* om *Indholdet* af de fremsatte *Indsigelser*, hvilket let kunde gjøre det *nødvendigt* at tilstille *Rekvirenten* *Udskrift* af det *Tilførte*. Det foreslaas derfor, at *Fogden* i saa *Tilfælde* skal tilsiige *Parterne* til et nyt *Møde*, der vil kunne berammes paa *Fogdens* *Embedskontor* eller paa *Forretningsstedet*.

Mindretallet (Det. *Hansen*) henviser med *Hensyn* til den af ham til § 7 stillede *Ændring* til det af ham ved §§ 4 og 5 Bemærkede.

Angaaende § 9.

Bestemmelsen i § 9 om, at *Bortsalget* skal kunne ske imod *kontant* *Betaling*, kunde mulig i flere *Tilfælde* blive for haard mod *Skyldneren*, der synes at maatte kunne forbre, at der ved *Realisationen* gives den ved *Auktioner* sædvanlige *Kredit*, naar han selv kan tilvejebringe og opgive

Rekvirenten en *paalidelig* *Infassator*. En dertil *figtende* *Tilføining* foreslaas optagen i § 9.

Efter § 11 foreslaas *indskudt* en ny *Paragraf*, hvis *Soveindhold* vil findes *begrundet* i de *indledende* *Bemærkninger*. Den *Praxis*, hvorefter *Sagsomkostninger* kun tilkjendes med et saadant *Beløb*, der ikke dækker den *vindende* *Partis* *virkelige* *Udgifter*, er særlig *uheldig* ved *Sager* om *ulovlig* *Udpantning*, hvor *Sagsgjensstanden* ofte vil være saa *ringe*, at det ikke vil kunne betale sig at *procedere* selv for den *Part*, hvis *Ret* er *utvilsom*, naar han ikke faar sine *Omkostninger* erstattede *stadesløst*. At *Rekvirenten*, der taber *Sagen*, maa betale *Omkostninger* uden *Hensyn* til, at *Sagen* er *tvivlsom*, *retferdiggjøres* ved, at han havde havt det i sin *Magt* at gaa den sædvanlige *Rettergangs* *Vej*, og at han altid benytter *Udpantning* paa sin egen *Risiko*. Da det almindelig vil være *Tilfældet*, at *Dommeren* i første *Instants* i *Egenkab* af *Foged* har foretaget den *Udpantning*, der *paaklaages* som *ulovlig*, er det naturligt, at *Skyldneren* ikke tror at kunne lade sig nøie med hans *Veiledning*, og hvad han har maattet betale for at fikke sig en *Sagsførers* *Bistand*, bør han derfor kunne forbre *erstattet* af *Rekvirenten*, uden at den i *Forordning* af 6te *August* 1824 § 4 satte *Grænse* forsaavidt kommer i *Betragtning*.

Angaaende § 12.

Udfastets *Lanke* er at lade det *afhænge* af *Rekvirenten*, om *Udpantningen* skal foretages ved *Sognefogden* eller ved *Fogden*. Herimod vides *Intet* at erindre under *Forudsætning* af, at *Bekostningen* ved *Forretningen* bliver den samme, uden *Hensyn* til, ved *hjem* *Forretningen* foretages, medens det vilde være *uheldigt*, om det skulde *afhænge* af *Rekvirenten* efter eget *Tykke* at paabyrde *Skyldneren* en temmelig *betydelig* *Beføstning* ved at lade *Forretningen* udføre ved *Fogden*, skjøndt den *ligesaa*vel kunde have været udført ved *Sognefogden*. *Udvalget* foreslaar derfor at fastsætte *Gebyrerne* ens, hvad enten *Forretningen* foretages ved *Fogden* eller ved *Sognefogden*. At *Gebyrerne* for *Udpantning* ikke ere for *lave*, maa anses *ønskeligt*, fordi de nuværende *Gebyrer* friste *Skyldnerne* til ikke at betale deres *Gjæld* før i det sidste *Dieblif*.

Angaaende § 13.

Da det vil høre til de meget sjældne *Tilfælde*, at en *Mand* er *uvidende* om, at der *thinglæses* en *Panteobligation* paa hans *Eiendom*, antager *Udvalget*, at den i § 13 *forestrevne* *Fremgangsmaade* bør kunne anvendes, ogsaa naar *Obligationen* er *forsynet* med to *Bitterlighedsvidners* *Underskrift*. *Udvalgets* *Fleretal* anser det for *ønskeligt*, at *Skyldneren* *ordentligvis* faar *Medde-*